

Titel: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Citation: "Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*, s. 1 . Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r06-shoot-d1e194/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Udkast til Lov

om

Domsmagtens, den offentlige Anklagemyndigheds, Politimyndighedens samt Sagførervæsenets Ordning.

(Udarbejdet af den ved allerhøjeste Reskript af 11te Maj 1892 nedsatte
Proceskommission).

Kjøbenhavn.

Trykt hos S. S. Schultz.

1899.

Indholdsøversigt.

Første Afsnit.

Domstolenes Ordning.

Kapitel I.
Retterne (§§ 1—27)..... S. 1—11.

Kapitel II.
Dommere, Retsskrivere, Retshjælpere m. m. (§§ 28—44)..... S. 11—16.

Andet Afsnit.

Rævnings Kaldelse.

Kapitel III.
Almindelige Bestemmelser (§§ 45—49)..... S. 17—18.

Kapitel IV.
Grundlister (§§ 50—54)..... S. 18—20.

Kapitel V.
Rævningsretsbekendtgørelses Marsliste (§§ 55—59)..... S. 21—22.

Kapitel VI.
Rævninger for det enkelte Ting (§§ 60—75)..... S. 22—28.

Tredie Afsnit.

Anklagemyndigheden.

Kapitel VII.
(§§ 76—84)..... S. 28—30.

Fjerde Afsnit.

Politimyndigheden.

Kapitel VIII.
(§§ 85—91)..... S. 30—32.

Femte Afsnit.

Sagsførere.

Kapitel IX.
Sagsføreres Bestilling og Afgang til at benytte Fuldmægtig m. m. (§§ 92—104)..... S. 33—37.

Kapitel X.
Sagsføreres Rettigheder og Pligter (§§ 105—110)..... S. 38—39.

Kapitel XI.
Ophør af Retten til Sagsførervirksomhed (§§ 111—112)..... S. 39—40.

Sjette Afsnit.

Lovens Træden i Kraft, Overgangsbestemmelser.

Kapitel XII.
(§§ 113—121)..... S. 40—43.

Jurisdiktionsliste..... S. 43—46.

Første Afsnit.

Domstolenes Ordning.

Kap. I.

Retterne.

§ 1.

Riget's almindelige Domstole ere Højesteret, Landsretterne og Underretterne (Kjøbenhavns Stadsret samt By- og Herredsretterne).

Rigsretten, Sessjonerne, de geistlige og militære Retter omfattes ikke af denne Lov. Det samme gælder om Landvæsenkommissioner og andre Myndigheder, som afgøre eller medvirke ved Afgørelsen af Anliggender, der ikke høre under nogen af de i denne Paragraf nævnte Retter.

§ 2.

Højesteret er, overensstemmende med Lovene om Retsplejen, øverste Domstol for hele Riget. Den har sit Sæde i Kjøbenhavn og bestaar af en Justitiariusi 12 andre ordentlige og indtil 12 overordentlige Højesteretsdommere. Til at træde i Justitiarii Sted i paakommende Tilfælde bestifter Kongen en af Rettens ordentlige Dommere.

I hver Sags Afgørelse ved Højesteret deltage, forsaavidt ikke andet særlig er bestemt, mindst 7 Dommere. Haves i nogen Sag ikke det fornødne Antal af Rettens ordentlige Dommere til Raadighed, kalder Justitiarius en eller flere overordentlige Dommere til at deltage i Sagens Behandling.

§ 3.

Skriberforretningerne ved Højesteret samt Oppebørsel af og Regnskabsafreggelse for Retsafgifter forestaaes af en Justitssekretær. Ved Skriverkontoret ansættes 3 Fuldmægtige og det øvrige fornødne Kontorpersonale. Højesterets Justitiarius træffer Bestemmelse om Forretningernes Fordeling.

§ 4.

Højesteret holder Møde til de samme Tider, som hidtil har været brugeligt; men Retten kan bestemme saadanne Forandringer heri, som den maatte anse for hensigtsmæssige, hvorom det Fornødne bliver at bekendtgøre i Lovtidende.

Beslutninger af Retten, som gaa ud paa i Hensels til Lovene om den borgerlige Retspleje og Strafferetsplejen at tilstede Afvigelser fra de almindelige processuelle Regler, ere ikke bundne til de foreskrevne eller vedtagne Mødetider.

§ 5.

Riget inddeles i 2 Landsretskredse, den sjællandske, der omfatter Kjøbenhavn, Sjællands, Maribo og Bornholms Amt og den jydsk-sjyenske, der omfatter de jydsk og sjyenske Amt.

Den sjællandske Landsret, der har sit Sæde i Kjøbenhavn, bestaar af en Justitiarius og 15 andre Landsdommere, og den jydsk-sjyenske Landsret, der har sit Sæde i Aarhus, af en Justitiarius og 12 andre Landsdommere.

I Justitiarii Forfald træder i fornødent Fald det ældste tilstedeværende ordentlige Medlem af Retten i hans Sted.

Til i Stedet for en Landsdommer at tiltræde Landsretten, naar denne i Medfør af § 12 holder Møde udenfor dens Hovedtingsted, kan Justitsministeren for hvert enkelt Ting befatte en af de i Landsretskredsen ansatte Underretsdommere.

§ 6.

Landsretternes Domsmyndighed omfatter dels Behandling og Paafendelse i første Instans af Retsager i det Omfang, som be-

stemmes ved Lovene om den borgerlige Retspleje og Strafferetsplejen, dels Provokation i anden Instans af Underretternes Behandlinger og Afgørelser overensstemmende med de nævnte Love. Endvidere kan Klare rejses for Landsretten over Underrettens Afgørelser vedrørende de i § 16 a, c, d og f ommeldte Forhold.

§ 7.

Hvor ikke andet er særlig bestemt i Lovene om Retsplejen eller i denne Lov, bestaa i de enkelte Landretsager Behandling mindst 3 af Rettens Dommere. Sagernes Fordeling mellem Dommerne bestemmes af Justitiarius efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 8.

I de Sager, som indbringes for Landsretten i Medfør af Lov om Strafferetsplejen, beklædes Formandspladsen af en af Kongen blandt Rettens Medlemmer dertil for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen bestiftet Formand. Ved hver Landsret kan bestilles 3 saadanne Formand.

§ 9.

I Sø- og Handelsager dannes den hielandske Landsret af en blandt Rettens Dommere for 5 Aar ad Gangen af Kongen bestiftet Formand og 4 sø- eller handelskyndige Dommere; dog kan Retten beklædes af Formanden alene, naar der ikke er Spørgsmaal om Vidneførelse, Syn og Skøn, Afhøring af Parter, Pans Ed, Kendelse om omtvistede Punkter eller Domsforhandling. Naar Søforklaringer skulle optages for Landsretten (jfr. § 188 i Lov om den borgerlige Retspleje) dannes Retten af Formanden og to søkyndige Medlemmer.

De sø- og handelskyndige Medlemmer vælges paa den i Lov 19. Februar 1861 § 3 angivne Maade og skulle have de i samme Lovs § 4 nævnte Egenstaber, ligesom Bestemmelserne i bemeldte Lovs § 6 og 7 skulle gælde for dem, Deres samlede Antal og det i øvrigt fornødne fastsættes ved fgl. Anordning.

Ved Sø- og Handelsfager forstås i denne Lov de borgerlige Sager, i hvilke Fagtenestab henholdsvis til Søforhold og til Handelsforhold stønnes at være af Betydning; og ved Afgørelsen heraf vil der være at tage særligt Hensyn til, om begge Parter ønske Behandling af Sagen som Sø- eller Handelsfag.

Ved lgl. Anordning kan det bestemmes, at den jydsk-sjyiske Landsret i Handels- og Søfager dannes paa samme Maade som ovenfor bestemt med Hensyn til den sjællandske Ret.

§ 10.

Er Formanden forhindret fra at fungere i nogen af de i de foregaaende Paragraffer omhandlede Sager, kan Landsrettens Justitiarius enten selv overtage dennes Hverv eller overdrage det til en anden af Rettens Dommere. I andre Sager beklædes Formandsplassens af Rettens Justitiarius eller, naar han ikke deltager i Behandlingen, af den efter Tjenestaalder ældste af de 3 Dommere, af hvem Retten dannes.

§ 11.

Oppehørsel af og Regnskabsafleggelse for Retsafgifter forestås ved hver Landsret af en Justitssekretær, der tillige er Retskriver. Desuden ansættes der ved Landsretterne, foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale, i Kjøbenhavn 6 og i Aarhus 3 Fuldmægtige. Landsrettens Justitiarius træffer Bestemmelse om Forretningernes Fordeling.

§ 12.

Domsbehandling af Straffesager, i hvilke Bevisførelse skal finde Sted for Landsretten, foregaar dels paa det Sted, hvor Landsretten har sit Sæde, dels paa andre af Justitsministeren ved Anordning dertil fastsatte Steder i Landsretskredsene. I Anordningen bestemmes, hvilke Dele af Landsretskredsene der skulle henlægges til hvert af disse Tingsteder. Til Behandling af de her omhandlede Sager afholdes regelmæssigt Ting af den sjællandske Landsret i Løbet af hver

Maaned i Kjøbenhavn, og i øvrigt af hver Landsret en Gang i Løbet af hver 3 Maaneder paa hvert af Tingstederne udenfor Kjøbenhavn; dog afholdes paa Bornholm intet Ting i Maanederne December, Januar og Februar.

Til Behandling og Paakendelse paa de Ting, der saaledes afholdes udenfor Landsrettens Hovedtingsted, kunne ogsaa henvises saadanne borgerlige Retsager, med Hensyn til hvilke Retten i Genhold til § 59 i Lov om den borgerlige Retspleje har bestemt, at Domsbehandlingen skal foregaa udenfor Rettens Sæde.

Tiden for de ovennævnte regelmæssige Tings Begyndelse bestemmes for hvert Hverdingaar af Landsrettens Justitiarius og bringes til almindelig Kundskab.

Overordentlige Ting til Domsbehandling af Straffesager, i hvilke Bevisførelse skal finde Sted for Landsretten, kunne afholdes saavel paa Rettens Hovedtingsted som paa dens andre Tingsteder, naar Landsrettens Justitiarius finder dette fornødent. Paa disse Ting maa dog ikke foretages Rævningsager.

§ 13.

Til Behandling af andre end de i § 12 nævnte Sager afholder Landsretterne Møder til de Tider, som Retterne bestemme, og hvorom offentlig Bekendtgørelse finder Sted. Overordentlige Møder kan vedkommende Formænd beramme, naar saadant af særegne Grunde findes fornødent. I Tiden fra 1ste Juli til 31te August behandles dog kun Sager, som indbringes i Medfør af Lov om Strafferetsplejen, samt følgende borgerlige Retsager: Sager om Forfølgning af Arrest og Forbud, Kæeremaal og efter Begæring af en af Parterne saadanne Sager, hvis Foretagelse af Retten skønnes at være paatrængende.

§ 14.

Landsretskredsene inddeles i Underretskredse.

Staden Kjøbenhavn udgør en Underretskreds; dog kunne mindre Dele af det

tilgrænsende Landdistrikt ved Igl. Anordning henlægges under Kjøbenhavns Stadsret, naar de stedbige Forhold tale derfor. I øvrigt deles Riget i 103 By- og Herredsretsdistrikte, saaledes som det angives paa den nærværende Lov vedhøjede Table. Forandringer heri, hvorved Sogne eller mindre Dele af enkelte Sogne henlægges til en anden Retstreds, kunne, efter at vedkommende Amtsraads Betænkning er indhentet, gøres ved Igl. Anordning.

§ 15.

Underrettens Virkefreds omfatter Behandling og Raadførelse af Retsfager samt Føretagelse af Rets handlinger i det Omfang, som bestemmes ved Lovene om den borgerlige Retspleje og Strafferetsplejen.

§ 16.

Til Underretternes Virkefreds henhører fremdeles udenfor den egentlige Retspleje:

- a. Tinglæsningsvæsenet;
 - b. Formandstabet i Landvæsenkommissioner overensstemmende med Lov af 30. December 1858 § 2;
 - c. De Retsbetjentene ved Lov af 23. Januar 1862 angaaende Tjenstebelagets Berigtigelse paahvilende Forretninger;
 - d. Udmeldelse af Syns- og Stønsmand udenfor Retsplejen, forsaavidt den ikke kan ske af Øvrigheden;
- samt udenfor Kjøbenhavns Stadsrets Omraade:
- e. De ved Lov af 26. Maj 1868 om Umyndiges Midlers Forvaltning § 7, jfr. Befendtgørelse af 11. Maj 1869, og ved samme Lovs § 10 til Stiftetterne henlagte Forretninger, forsaavidt Loven om den borgerlige Retspleje ikke medfører Forandring heri;
 - f. Notarialforretninger.
- Notarialvæsenets Ordning i Kjøbenhavn fastsættes ved særlig Anordning.

§ 17.

Kjøbenhavns Stadsret bestaar af en Justitiarius og indtil 20 andre Dommere. Af disse befitles to til Fogder og to til Skifteforvaltere. Til Varetagelse af de øvrige i §§ 15 og 16 ommeldte Forretninger deles Stadsretten i indtil 16 Afdelinger, som hver bekrædes af en enkelt Dommer, der behandler og paaføder de til Afdelingen henlagte Sager. Forretningernes Fordeling mellem henholdsvis Fogderne, Skifteforvalterne og Afdelingerne bestemmes af Justitiarius med Justitsministerens Villigelse. Justitiarius fordeeler, efter Forhandling med Rettens øvrige Medlemmer, Afdelingerne imellem Medlemmerne. Naar det gøres fornødent, kan Justitiarius overdrage til et Medlem af Retten midlertidig eller i enkelte Sager tillige at udføre Forretninger i en anden Afdeling end den ham tilfalte.

I Sæ- og Handelsager, som høre under Kjøbenhavns Stadsret, tiltrædes den paaalbende Afdeling af Stadsretten af 2 Sæ- eller handelskyndige Medlemmer overensstemmende med de i § 9 givne Regler for den hollandske Landsret, saaledes at det Medlem af Stadsretten, hvem Afdelingen er overdragen, er Formand. Ved den saaledes dannede Afdeling behandles endvidere Handelsbes, Fabrikanters og Skibsrederes Konkursboer.

§ 18.

Til Stadsretten hører et Skriverkontor samt et Pante- og Brevskriverkontor.

Skriverkontoret, hvorunder Skriverforretningerne ved Stadsrettens forskellige Afdelinger samt Oppebørsel af og Regnskabsafleggelse for Retsafgifter vedrørende Domsager og Skiftevesnet høre, forestaas af en Justitssekretær; der ansættes indtil 21 fuldmægtige foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale. Fogedforretninger og de til Skifteforvaltningen hørende Forretninger kunne, forsaavidt der ikke derved bliver Spørgsmaal om Afgørelse af Tvistigheder efter Dommerens Bestemmelse udføres af

en Fuldmægtig eller en anden dertil af Stadsrettens Justitiarius bemyndiget Person.

Pante- og Brevskriverkontoret, hvorunder Skøde- og Pantebøgerne's Førelse hører, forestaaes af en Pante- og Brevskriver, og der anfattes 4 Fuldmægtige foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale. Beslutninger vedkommende Bøgerne's Førelse kunne tages af Pante- og Brevskriveren eller en Fuldmægtig. Tinglæsninger og Aflesninger foregaa ved de Afdelinger, som behandle borgerlige Domsager; Rettens Justitiarius fastsætter Fordelingen med Justitsministerens Billigelse.

Fordelingen af de under Skriver-, Pante- og Brevskriver-Kontorerne hørende Forretninger fastsættes af Stadsrettens Justitiarius efter Forhandling med henholdsvis Justitssekretæren og Pante- og Brevskriveren.

Oppebørsel af og Regnskabsafleggelse for Retsafgifter forestaaes for Fogedforretningens Vedkommende af Fogderne og for Pante- og Brevskriverforretningernes Vedkommende af Pante- og Brevskriveren.

§ 19.

Bestemmelse om Tiden for ordentlige Møder i de Afdelinger af Stadsretten, der behandle Domsager, saavel som om Bekendtgørelsen heraf træffes af Stadsrettens Justitiarius med Justitsministerens Billigelse; overordentlige Møder kunne berammes af Dommeren i den paagældende Afdeling. Møder i andre Sager berammes af Dommeren overensstemmende med Lovene om Retsplejen.

§ 20.

By- og Herredsretterne bestaa hver af en Dommer, der tillige er Retskriver.

Som Retskriver har han at meddele Udskifter af Retsbøgerne og besørge alle de under Retten hørende Skriverforretninger og Udførelser. Han oppebærer de befalede Retsafgifter og aflægges Regnskab derfor; han forestaar og foretager de Tinglæsning og Aflesning af Dokumenter vedkommende Forretninger, samt fører Skøde- og Pante-

høgerne. Endvidere foreslaar han Notarialforretningerne.

I Underretskredsje, hvor Folketallet efter sidste Folketælling overstiger 35,000 Indbyggere, ansættes en særlig Dommer, til hvilken henlægges de Dommeren og Skriversen ved Underretterne paahvilende Forretninger vedrørende Strafferetsplejen.

Paa Underretsdommerens Begæring kan der af Landsrettens Jusfiliarius meddeles dertil egnede Mænd (§ 32) Bemyndigelse til paa Dommerens Ansvar at udføre Fogedforretninger, de til Skifteforvaltningen hørende Forretninger eller Dele af samme samt Notarialforretninger.

Med Hensyn til Udpantningers Forrettagelse ved Sognefogden gælde Reglerne i Lov om den borgertige Retsspleje Kap. XXXVIII.

§ 21.

I Søfager tiltrædes Underretten udenfor Kjøbenhavn af 2 søjndige Mænd overensstemmende med Reglerne i Lov om Søretter af 12. April 1892 §§ 2, 3, 4 og 5, og saaledes at Retten kan bekræftes af Formanden alene i de foran i § 9 angivne Tilfælde. Foraaavist handelsfynbige Dommere skulle tiltræde en Landsret i Handelsfager, kan det, hvor Forholdene tilstede det, ved fgl. Anordning bestemmes, at By- og Herredsretter i Landsretskredsen i Handelsfager samt ved Konkursbehandling af Handlendes, Fabrikanters og Skibsreders Boer skulle tiltrædes af handelsfynbige Medlemmer.

§ 22.

Ved fgl. Anordning bestemmes By- og Herredsretternes Tingsteder.

Tilføjes der en Retskreds flere Tingsteder, fastsætter Anordningen de Dele af Kredsen, som med Hensyn til Rettens ordentlige Møder skulle henhøre til ethvert af disse. Tinglæsning og Afslæsning af Dokumenter skal dog for hele Retskredsen foregaa ved det Tingsted, der i Anordningen betegnes som Hovedtingsted; men Dommeren er pligtig ved de ordentlige Møder paa ethvert Tingsted i Kredsen at

modtage Dokumenter, som indleveres til Tinglæsning eller Aflesning, samt efter Forudbegøring at udløvere tingløste og aflæste Dokumenter.

Dommeren skal have Bolig ved Kredens Tingsted eller, naar Kredsen har flere Tingsteder, ved Hovedtingstedet. Dog kan Justitsministeren tilstede Afvigelse herfra.

§ 23.

Med Anordning bestemmes Tiden for de ordentlige Retssmøder til Domsjagers Behandling paa ethvert af Retskredsens Tingsteder; herved iagttages, at der fastsættes forstellige Tingdage for de forstellige Tingsteder. Dommeren berammer i hvert enkelt Tilfælde Tiden for andre Retssmøder.

§ 24.

Sø- og Handelsfager kunne behandles ved de for almindelige borgerlige Retssager dannede Retter, naar begge Parter ere enige herom.

Begøring om, at en Sag skal behandles som Sø- eller Handelsfag, eller Indsigelse derimod skal fremsættes senest paa den første Tøgetdag. Rettens Afgørelse af Spørgsmaal derom kan ikke medføre Afvisning af Sagen, men kun Henvisning af dens videre Behandling til den rette Domstol. Skærefristen er 3 Dage.

§ 25.

Regeringens Ret til, udenfor det i D. L. 1-2-1 omhandlede Tilfælde, at anordne ekstraordinære Retter bortfalder. Dog kan Kongen, foruden i det i Lov om Spare- og Laanekasser af 28. Maj 1880 § 8 ommeldte Tilfælde, undtagelsesvis, naar Begøring derom maatte indkomme, med Indvilgelse af samtlige de paa en dertil berammet Skiftesamling mødende Fordringshavere, bestikke Skiftelommisjarier til i Stedet for den ordinære Skifteret at foretaa Behandlingen og Afgørelsen af et Konkursbo, der findes at være af en særegen vidtstøbt og indviklet Beskaffenhed. Ligeledes forbeholdes der Regeringen Afgang til at tillægge Landvæsenkommissioner dømmende Myndighed

til at afgøre de ved Indbæmnings- og Ud-
tørrings- Foretagender opstaaende Spørgs-
maal i samme Omfang som hidtil.

Endvidere kan Kongen, dels i Sager,
i hvilke der foreligger Sigelse for Over-
trædelse af den borgerlige Lovgivning og
tillige for Forhold, der vedrøre Sigtebes
Stilling som gejstlig Embedsmand, dels i
Sager, hvorunder Personer, af hvilke nogle
henhøre under militære, andre under borger-
lige Retter, sigtes for Delagtighed i samme
forbryderiske Forhold, bestemme, at Sagen i
sin Helhed skal underlægges og paakendes ved
borgerlig Ret. I saadanne Tilfælde kan
Kongen tilføje de Retter, til hvilke
Sagens Underforskelse og Paakendelse hen-
vises, samt de Domstole, hvem Paakendelsen
i Tilfælde af Anke tilkommer, hver tvende
henholdsvis gejstlige eller militære Med-
lemmer som Dommere.

§ 26.

Paa Søn- og Helligdage afholdes ikke
Retsmøder undtagen i paatrængende Til-
fælde. Om Tilfældet er paatrængende, af-
gøres af Retten eller dennes Formand.

I den stille Uge og i Tiden fra 24.
Decbr. til 6. Januar bortfalde de ordentlige
Retsmøder.

§ 27.

De Retsbøger, som føres, autoriseres
ved de af flere Dommere bestaaende Retter
af vedkommende Justitiarius og ved By-
og Herredsretterne af By- eller Herreds-
dommeren.

Retsbøgerens Indretning bestemmes,
indenfor de ved Lov eller Anordning dragne
Grænser, for de af flere Dommere bestaaende
Retter af Justitiarius, for By- og Herreds-
retternes Vedkommende af Landsrettens Ju-
stitiarius.

Kap. II.

Dommere, Retskrivere, Retsbude m. m.

§ 28.

Faste Dommere ved Rigets almindelige
Domstole bestilles af Kongen.

Kun fuldbændige, uberygtede, vederhæftige Mænd, som have underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med bedste Karakter, kunne bestiftes.

Foranstaaende Regler gælde ogsaa om de overordentlige Medlemmer af Højesteret.

§ 29.

I Reglen kunne kun Mænd, der have været Landsdommere i 3 Aar, bestiftes til ordentlige Højesteretsdommere.

Forinden Nogen bestiftes til ordentlig Højesteretsdommer, skal der gives Højesteret Lejlighed til at udtale sig om de paagældende Ansøgere.

§ 30.

Til midlertidig at beklæde et Dommerembede, naar det paa Grund af Embedsleghed eller en fast Dommers Forfald maatte være nødvendigt, meddeler Justitsministeren Bestikkelse.

I paatrængende Tilfælde samt naar den faste Dommers Forfald skønnes at ville blive forvarigt, kan Landsrettens Justitiarius bemyndige til midlertidig at forestaa Dommerembedet ved en By- eller Herredsret. Herom skal Meddelelse straks ske til Justitsministeren, som træffer endelig Bestemmelse.

Den, som bestiftes til midlertidig at beklæde et Dommerembede, maa være i Besiddelse af de samme Egenskaber, som udkræves til at beklæde Embedet som fast Dommer. Dog er det ved By- og Herredsretterne med Hensyn til Eksamensfordringen tilstrækkelig, at den Paagældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren *laudabilis* eller har opnaaet Karakteren „*Beslem*“ enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere juridiske Eksamen for Udstubede.

§ 31.

Naar det paa Grund af en Dommers Udelukkelse eller Fritagelse formeldt Inhabilitet maatte være nødvendigt, beklæder Justitsministeren eller, ved By- og Herredsretterne, Landsrettens Justitiarius en Sættedommer.

Med Hensyn til Sættedommerne finde Reglerne i § 30, 3die Stykke, Andendelse.

§ 32.

Den Vemyndigelse, som i Henshold til § 30 kan gives til paa Dommerens Ansvar at udføre visse Dommerens ved en By- eller Herredsret paahvilende Embedsforretninger, kan kun meddeles Mænd, som have de i § 28 angivne Egenskaber; dog er det tilstrækkeligt, at den Paagældende fyldestgør den i § 30 i Slutningen angivne Fordring med Hensyn til juridisk Eksamen.

§ 33.

Forsøgningen af det en Dommer for Overtrædelse af de ham efter Lovene paahvilende Pligter paadvagne Strafansvar, der i alle Tilfælde bliver at bedømme efter Straffeloven, sker under en selvstændig Straffelag; dog kan Straffen, hvis den ej overstiger Bøder, i Tilfælde af Anke eller Klage, paalægges uden særligt Sagsanlæg, efter at det, om fornødent, er givet vedkommende Dommer Lejlighed til mundtligt eller skriftligt at udtale sig om det paagældende Forhold.

Erstatningsansvar maa som hidtil gøres gældende ved Anke, forsaavidt det ikke enten efter Loven om Strafferetsplejen paalægges i Forbindelse med Spørgsmaal om Straf eller indtales, efter at Straffedom er fældet over den Paagældende.

§ 34.

Sør en Dommer sig skyldig i Forsømmelse eller Stodestløshed i Embedsforretning, der dog ikke er af saadan Beskaffenhed, at den ifølge Lovgivningen paadrager Straf, eller udbiyr han iøvrigt utilbørligt eller usømmeligt Forhold, paahviler det Justitiarius i den Ret, hvoraf han er Medlem, med Hensyn til Landsretternes Justitiarier Højesterets Justitiarius, samt med Hensyn til Københavns Stadsrets Justitiarius og Dommere ved By- og Herredsretterne vedkommende Landsrets Justitiarius i Stilhed at give ham fornøden Advarsel.

§ 35.

Viser saadan, efter Omstændighederne gentagen, Udbarfel sig frugtesløs, eller har Dommeren gjort sig skyldig i et Forhold, der maa svække eller gøre ham uværdig til den Agtelse og Tillid, som Dommerkaldet forudsætter, kan dette drage til Følge efter Omstændighederne Afstedigelse uden Pension eller med Pension, beregnet efter Pensionslovens Regler, eller endelig saaledes, at Pensionens Størrelse bliver at bestemme ved særlig Lov. Er der Tale om et efter Straffeloven strafbart Forhold, bliver Sagen af Justitiarius at overgive til vedkommende Oberanklager for eventuelt at forfølges som selvstændig Straffesag. I andet Fald, eller naar Dommen i Straffesagen ikke lyder paa Embedsforbrydelse, afgøres Spørgsmaalet ifølge Justitsministerens nærmere Bestemmelse under en af det Offentlige mod Dommeren anlagt Sag. Sagen behandles efter de for Landsretsproceduren for borgerlige Sager i 1ste Instans gældende Regler.

I Overensstemmelse hermed bliver det fremdeles at afgøre, hvorvidt en Dommer bør afstediges paa Grund af vedvarende Mand- eller Legemsdaghed.

§ 36.

Naar Straffesag er rejst mod en Dommer, eller naar han maa antages at have gjort sig skyldig i saadant utilbørligt Forhold, som omhandles i § 35, saavel som naar han er bleven ueberhæftig eller aandsdag, kan han suspenderes. Afgørelse herom træffes, naar Talsen er om en Underrettsdommer, af Landsrettens Justitiarius og to af Rettens Medlemmer, og naar Talsen er om en Højesterets- eller Landsretsdommer, af Højesterets Justitiarius og to af Rettens Medlemmer.

§ 37.

Beslutning om Dphor af midlertidig Vestsikelse til at beskæde et Dommerembede (§ 30) eller af Bemyndigelse til at udføre Dommergerning efter § 30, 4de Stykke, kan tages af den Myndighed, der har meddelt den, dog, forsaavidt det er Landsrettens Justitiarius,

med Ret for den Paagældende til at forelægge Spørgsmaalet for Justitsministeren.

§ 38.

Justitssekretærer ved Højesteret, Landretter og Københavns Stadsret bestikkes af Kongen, Fuldmægtige ved de nævnte Retter af Kongen eller af Justitsministeren efter de nærmere Regler, som fastfattes ved Lovningsloven.

Til midlertidig at beklæde et af de nævnte Embeder, naar det paa Grund af Embedslebigheid eller Forfald maatte være nødvendigt, meddeles Justitsministeren Bestikelse. I paatrængende Tilfælde samt naar Forfaldet skønnes at ville blive forvarigt, kan vedkommende Rets Justitiarius give den midlertidige Bemyndigelse. Herom skal Meddelelse straks ske til Justitsministeren, som træffer endelig Bestemmelse.

Til fast eller midlertidig at beklæde de i denne Paragraf nævnte Embeder udtræves, at Vedkommende er en fuldkommet, uerhyet og vederhæftig Mand, samt at han har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen i det Mindste med Karakteren *hanc illaudabilis* eller har opnaaet Karakteren „*Veryen*“ ved den juridiske Høllingsprøve eller ved den tidligere juridiske Eksamen for Ustuderede.

§ 39.

Naar nogen af de i § 38 nævnte Embedsmænd paa Grund af Usolabilitet er udelukket, bestikker vedkommende Rets Justitiarius i fornødent Fald en Mand, som har de i § 38, 3die Stykke, angivne Egenskaber, til at fungere i Sagen.

§ 40.

For saa vidt Retskriverembedet ikke er forenet med Dommerembedet, fremsættes Klager over Retskriverens Afgørelser inden 6 Maanedes for den Ret, ved hvilken Retskriveren er ansat. Efter at have modtaget Retskriverens Erklæring afgør Retten, for Københavns Stadsrets Vedkommende Rets Justitiarius, Sagen ved Kendelse. Mod denne Kendelse kan rejses Kæremaal.

Et Retskrivereembedet forenet med Dommerembedet, afgøres deslige Klager ved Rætt.

Med Hensyn til Retskrivers Ansvar til Straf og Erstatning for Overtrædelse af deres Embedspligter finde Regterne i § 33 tilsvarende Anvendelse.

§ 41.

Ved Højesteret, Landsretterne og Kjøbenhavns Stadsret ansættes Rettens Justitiarius det fastsatte Antal Retsbude. Ved hver By- og Herredsret ansættes vedkommende Dommer et Retsbud.

§ 42.

I hver af de i § 14 ommeldte Retsstredje ansættes det fornødne Antal Stævningsmænd.

De ved Landsretterne, Kjøbenhavns Stadsret samt By- og Herredsretterne ansatte Retsbude kunne benyttes som Stævningsmænd for vedkommende Rets Omraade i det Omfang og paa den Maade, som henholdsvis Rettens Justitiarius eller By- eller Herredsdommeren nærmere bestemmer. De Stævningsmænd, som hyderligere efter Justitsministerens Bestemmelse behøves, beskaffes af vedkommende Justitiarius eller Underretsdommer. Fortegnelse over Retsstredjens Stævningsmænd opføres paa Tingstederne samt henholdsvis i Landsretternes og Kjøbenhavns Stadsrets Lokaler, og bekendtgøres tillige aarlig og oftere, naar Forandring sker, i de Aviser, som dertil af Justitsministeren bestemmes.

§ 43.

Enhver Stævningsmand afgiver til vedkommende Justitiarius eller Underretsdommer en edelig Erklæring om, at han med Trofast og Samvittighedsfuldhed vil opfylde de ham efter Lovene om Retsplejen og den ham meddelte Instruks paahvilende Pligter. Dommeren i Retsstredjen har at vejlede dem med Hensyn til deres Pligter.

§ 44.

Det underordnede Personale ved Højesterets, Landsretternes og Kjøbenhavns Stadsrets Skriverkontorer ansættes af vedkommende Rets Justitiarius.

Audet Affnit. .

Rævnings Raldelse.

Kap. III.

Almindelige Bestemmelser.

§ 45.

For hvert Aar, regnet fra 1ste Juni til 31te Maj, vælges et Antal Mænd til at udføre Rævningshvervet. Blandt disse udtages Rævningerne for det enkelte Ting ved Lodtrækning, og blandt de saaledes Udtagne atter Rævningerne for den enkelte Sag, ligeledes ved Lodtrækning.

Ved Rævningskreds forstås den Del af en Landsretskreds, som er henlagt til samme Landsretstingssted.

§ 46.

Til Rævning kan med de af §§ 47 og 48 følgende Undtagelser kaldes Enhver, som har Valgret til Folketinget, medmindre han paa Grund af legemlige Mangler eller utilstrækkeligt Kendskab til det danske Sprog er ude af Stand til at ydbygsøre en Rævnings Pligter. Den for Valgretten gældende Betingelse med Hensyn til Boligen bliver her at anvende saaledes, at den Paagældende i det Aar, der gaar forud for Rævningeaarets Begyndelse, skal have haft Bopæl i Rævningekredsen.

§ 47.

Udelukkede fra at være Rævninger ere: Ministre, Departementschefer, Medlemmer af Højesteret samt Dommere i Landsretterne og Underretterne, offentlige Anklagere, Overstrigheber, Politiets Embeds- og Bestillingsmænd, Følkekirken og de anerkendte Trossamfundes Gjefstige.

§ 48.

Følgende Personer kunne begære sig fritagne for Rævningehvervet:

1) Rigsdagsmænd, medens Rigsdagen er samlet,

- 2) Løbs- og Postenbedsmænd, faste Brandfolk, saavel som de ved Jernbaner og Telegrafer samt Telefoner ansatte Personer,
- 3) Apotekere, der drive deres Næring uden Hjælp af en farmaceutisk Kandidat,
- 4) Løbser,
- 5) de, som inden Rævningsaarets Begyndelse fylde 65 Aar,
- 6) de, som paa Grund af deres Selbredsstand eller Formue- eller Familieforhold ikke uden Fare for deres Velfærd kunne opfylde Rævningspligten,
- 7) de, som ubelukkede eller væsentligst ernære sig ved deres Hænders Værning,
- 8) de, som efter den kommunale Rævningslistes Berigtigelse have fæstet Bopæl i en anden Rævningskreds.

§ 49.

Ingen kan kaldes til Rævning, som ikke er optagen paa Grundlisten (§§ 50 ff.) og Rævningskredsens Marsliste (§§ 55 ff.). Efter den forstnævnte Listes endelige Berigtigelse af Kommunalbestyrelsen kan ingen optages paa den uden ifølge Forandring af Kommunalbestyrelsens Kendselse efter Anke.

Grunde, der udelukke fra Rævningshvervet (§§ 46 og 47), men som maatte være blevne upaaagtede eller først ere opstaaede efter Udløbet af lovbestemt Frist, skulle af den paagældende Myndighed tages i Betragtning uden Hensyn til nævnte Frist.

Krav paa Fritagelse for Rævningshvervet af Grunde, som først ere opstaaede efter Udløbet af lovbestemt Frist, er ikke afstaaet.

Kap. IV.

Grundlister.

§ 50.

Kommunalbestyrelserne — i Kjøbenhavn den samlede Kommunalbestyrelse ved et Udvalg af 4 Medlemmer, af hvilke 2 udnævnes af Magistraten og 2 af Borgerrepræsentanterne, kaldes at i Tilfælde af

Stemmelighed Vedtræfning og Udvalget —
 udvælge aarlig blandt de Personer, der ere
 opførte paa Folkevalgslisten og opfylde de
 øvrige i §§ 46 og 47 foreskrevne Betingelser,
 Mænd, der anses for særlig egnede og værdige
 til Rævningshvervet, nemlig i Kjøbenhavn
 1200 og 200 Suppleanter, paa Landet i hver
 Sogneraadsstreds 5 (paa Bornholm dog 6)
 og 2 Suppleanter, og i Købstæderne samt
 i Handelspladserne 1 for hvert fulde
 Antal af 250 Indbyggere og 1 Suppleant
 for hvert fulde Antal af 500 Indbyggere.

De Landdistrikter, som med Hensyn til
 Fattig- eller Skolevesen have kommunal Be-
 styrelse sættes med en Købstad (Lov om
 Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867
 § 4, Lov om Købstadkommunernes Styrelse
 af 26. Maj 1868 § 15), henregnes i den her
 omtalte Henseende til Købstaden.

§ 51.

Fortegnelse over de ifølge § 50
 valgte Mænd (Grundlisten) skal fremlægges
 til almindeligt Efterhyn i Oberensstemmelse
 med de i Lov 12. Juli 1867 § 12 for Valg-
 listerne til Folketinget foreskrevne Regler.

Indsigelser mod Listen eller Begæringer
 om Fritagelse for Rævningshvervet skulle
 fremsættes skriftlig for Kommunalbestyrelsen
 under Angivelse af Grunden, hvorpaa de
 støttes, inden 3 Dage fra Udløbet af den
 Tid, i hvilken Listen ligger fremme.

Indsigelse kan fremsættes af Enhver,
 som anser sig uden Høje optagen paa Listen,
 eller som efter § 48 mener at have Ret
 paa Fritagelse, saavel som af enhver til Folke-
 tinget valgbar Beboer af Kommunen, som
 formener, at Noget uberettiget er optagen
 paa Listen.

De fremkomne Indsigelser paatendes af
 Kommunalbestyrelsen, i Kjøbenhavn af det i
 § 50 nævnte Udvalg, under Sagttagelse af
 de i Lov om Valgene til Rigsdagen af 12.
 Juli 1867 § 14 foreskrevne Regler. Ken-
 delsen kan af den, hvem den gaar imod,
 indkomes til Udvalget for Marskstens Dan-
 nelse. Meddelelse om, at Akte vil finde
 Sted, skal inden 3 Dage efter Kendelsens
 Afslutning gøres til Kommunalbestyrelsen.

§ 52.

Den efter Afgørelsen af fremførte Indsigelser berigtigede Liste underskrives af Kommunalbestyrelsens — i Kjøbenhavn det i § 50 ommeldte Udvalg — Formand og indsendes af ham inden 1ste April til Formanden for Udvalget til Aarslistens Dannelse (§ 55). Saa skal og Afskrift af de Rendelser, mod hvilke Anke, overensstemmende med § 51 i Slutningen, er anmeldt, indsendes med fornødne Oplysninger.

§ 53.

I Tilfælde af Forsømmelse med Listernes Indsendelse skal Formanden for Udvalget til Aarslistens Dannelse, i fornødent Fald ved Anvendelse af passende Tvangsbøder, bruge Omfarg for, at de saavede Lister nøjagtig indsendes. Findes det, at Listen i nogen Kommune ikke paa lovbefalede Maade er bragt istand, paalægger han, i fornødent Fald under Tvangsbøder, Kommunalbestyrelsen ufortøvet at træffe de i Lovens befalede Foranstaltninger, om fornødent med Fortællelse af de lovbefalede Friste, og gør Indberetning herom til Justitsministeren, der afgør, om Strafsvar skal gøres gældende. Tvangsbøderne tilfalder Statskassen.

§ 54.

Derjom hidtil upaaagtede eller senere optraaede Grunde, som udelukke nogen paa Grundlisten opført Person fra Rævningshovedet, efter den i § 51 ommeldte Fristes Udløb maatte komme til Kommunalbestyrelsens Kundskab, skal derom ved Indsendelse af Listen eller senere, saa snart de kan, gøres Meddelelse, ledsaget af fornødne Oplysninger, til Formanden for Udvalget for Aarslistens Dannelse, saafremt enten Lods træningen til denne Liste endnu ikke har fundet Sted, eller den Paagældende ved Lods træningen er bleven optaget paa den. Herom skal Kommunalbestyrelsen saantidig underrette den, om hvis Udelukkelse der er Tale.

Kap. V.

Nævningetrets Marsliste.

§ 55.

Til Afgørelse af, hvilke Mænd der skulle opføres paa Nævningetrets Marsliste, dannes for 3 Aar ad Gangen i hver Steds et Udvalg, bestaaende af en af Kongen befuldmægtiget Formand, to af Landsrettens Justitiarius og to af vedkomnende Amtsråd og Købstad-Kommunalbestyrelser valgte Medlemmer.

De nærmere fornødne Regler om de to sidstnævnte Udvalgsmedlemmers Valg fastsættes af Justitsministeren.

Udvalgets Medlemmer ere berettigede til Godtgørelse for Befordring med 1 1/4 Kr. for hver løbende Mil; de Udvalg, som Udvalget af de Udvalgets Formand i de følgende Paragrafer paalagte Forretninger medføre, godtgøres efter Regning.

§ 56.

Formanden for det i § 55 nævnte Udvalg sammenkalder Møde af Udvalget paa Nævningetrets Tingsted, saa betids, at Marslisten kan være affattet inden 1ste Maj. Om Tid og Sted for Mødet, som afholdes offentlig, skal mindst 1 Uge forud Betendtgørelse indrykkes i de af Justitsministeren bestemte Aviser, med Opfordring til dem, som i Medfør af § 51 i Slutningen agte at paaante en Kendelse af Kommunalbestyrelsen, samt til de paa Grundlisterne opførte Personer, der maatte mene at have et ved § 48 hjemlet og ikke ved Forsømmelse (§ 49 i Slutningen) affaaret Krav paa Fritagelse, om senest Dagen før det berammede Møde skriftlig og med Angivelse af Grund at indgive deres Krav eller Begæring til Udvalgets Formand.

§ 57.

Udvalget afgør først de Spørgsmaal vedrørende Optagelsen paa Grundlisten, som ifølge §§ 54 og 56 ere forelagte det, eller som det selv maatte finde Anledning til at rejse ifølge fremkomne, paa bestemte Kendtgørelser støttet Dvial om, hvorvidt nogen af

de paa Listen opførte Mænd fyldestgør Betingelserne efter §§ 46 og 47 for at kunne være Rædning. Der gives dem, hvem Afgørelsen angaar, og som ere mødte eller have ladet møde, Lejlighed til at udtale sig og til at fremsætte medbragte Bevisligheder.

Udvalgets Afgørelser, som paategnes Grundlisten, kunne ikke paantes.

Raar der ved de Afgørelser, som træffes af Kommunalbestyrelsen eller Udvalget, udstydes nogen af de valgte, træder den paa Listen først opførte Suppleant i den Udelethedes Sted.

§ 58.

Raar de nævnte Fortegnelse paa den anførte Raade ere berigtigede, bliver af det hele for hver Rædningstreds særligt udpegede Antal Mænd ved Lodtrækning at udtage, for den kjøbenhavnske Streds 600, for den bornholmske Streds 120 og for hver af de øvrige Rædningstredse 200. Listen offentliggøres i de dertil ved Anordning bestemte Aviser.

De saaledes udtagne Mænd opføres med deres fulde Navn, Livsstilling og Bopæl efter Bogsjætsfølge og under Lovemærke paa en særegen Liste, som underskrives af Udvalgets Medlemmer og udgør Rædningstredens Røstliste.

§ 59.

Viser Nogen Forsømmelse i Udførelsen af de ham efter Kap. III—V paahvilende Forretninger, bliver han, forsaavidt ikke højere Straf er forfjældt efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser, at anses med Bøder fra 20—400 Kr., der tilfalde Statskassen.

Kap. VI.

Rædninger for det enkelte Ting.

§ 60.

Mindst en Uge før hvert Ting, paa hvilket Rædningssager skulle paafendes, afholder det i § 55 nævnte Udvalg et offentligt Møde paa Tingstedet, for ved Lodtrækning

at udtage Nævninger for det, foreslaaende Ting. Mødets Tid og Sted lader Formanden mindst en Uge forud bekendtgøre i de af Justitsministeren bestemte Tidender med Opfordring til de paa Karstlisten opførte Personer, som mene at have et ved § 48 hjemlet og ikke ved Forsømmelse afsaaret Krav paa Fritagelse, om senest Dagen før det berammede Møde skriftlig med Angivelse af Grund at indgive deres Begæring til Udvalgets Formand.

Denne lader før Mødet de Navne, som findes paa Karstlisten, og som ikke ifølge Afgørelser, træffe i Anledning af tidligere Ting i Ravningsaaaret, eller i Medfør af Reglen i § 73 maatte være udsaaede, affrive paa Sedler med deres paa Karstlisten opførte Løbenumre.

§ 61.

Paa Mødet afgør Udvalget først de mulig fremkomne Spørgsmaal om Fritagelser eller om Udsettelse af Karstlisten. Med Hensyn til disse Afgørelser gælde Reglerne i § 57.

§ 62.

De Sedler, som ikke ifølge de i forrige Paragraf omtalte Afgørelser maatte blive at lægge til Side, sammenholdes derefter med Karstlisten og eftertæles, hvorefter der strides til Udtrækning af 30 Hovednævninger og 10 Hjælpenævninger for det foreslaaende Ting.

Til den Ende blive først de Sedler, der indeholde Navne paa Personer, som bo paa det Sted, hvor Retten skal holdes, eller i Nærheden af det, lagte i en Urne, og blandt dem 10 Sedler udtrukne af Formanden, en for en. Ethvert udtrukket Navn oplæses straks og optegnes paa en Liste. Derefter lægges ogsaa de andre Sedler i Urnen, og 30 Sedler udtages af Formanden, en for en; ethvert udtrukket Navn oplæses straks og optegnes paa en anden Liste. De udtrukne Numre forsynes med Løbenumre efter den Orden, i hvilken de udtrækkes.

Den sidste Liste er Tingets Hovedliste, den første Hjælpe-listen. Begge Listes under- skrives af Udvalgets Formand. De nævnte Listes gælde for hele det forestaaende Ting, om dette endog maatte fortsættes udober den 31te Maj.

§ 63.

Med Lodtrækningen til Hjælpe-listen blive de Personer, som have været opførte paa Hjælpe-listen ved tidligere Ting i Råd- ningeaaret, men ikke have været indkaldte, ikke medtagne, forsaavidt der foruden dem paa Marslisten findes opført et tilstrække- ligt Antal saadanne Personer, som komme i Betragtning til Hjælpe-listen.

§ 64.

Genparter af Hovedlisten og Hjælpe- listen skulle mindst en Uge før Tingets Be- gyndelse tilfældes Landsretten og Overans- slagerne. Tilsvarende Genparter tilfældes ved Foranstaltning af Formanden for det forestaaende Ting, mindst 6 Dage før Tin- get eller Dagen, til hvilken Indrædning er stet, mulige private Sagsøgere samt hver af de Tilstalte og deres Forsvarere. Under Indstævning med kortere Varjel Sted, af- kortes denne Frist saaledes, at den bliver en Dag kortere end Varslet. Til de Til- talte sker Meddelelsen paa den i Lov om Strafferetssplejen §§ 81 ff. foreskrevne Maade.

§ 65.

Udvalgets Formand drager Omfarg for, at de paa Hovedlisten opførte Personer paa den i Lov om Strafferetssplejen §§ 81 ff. foreskrevne Maade indkaldes med en Uges Varjel til at give Møde i Retten ved en Tilfigelse, som angiver Tid og Sted for Rettens Holdelse og indeholder Paamindelse om Pligten til betimelig Angivelse af mulige Fritagelsesgrunde eller Forfald samt om Følgerne af Forfald i denne Hen- seende og af Ubedrivelse uden lodligt Forfald.

Paa lignende Maade gives der de paa Hjælpe-listen opførte Personer Tilfigelse

om, at de under det forekkaende Ting skulle holde sig beredte til efter Indfaldelse at møde til Udøvelse af Rævningshvervet.

§ 66.

Hvis nogen af de tilfagte Hoved- eller Hjælpenævninger mener at have noget ikke ved Forsømmelse affaaet Krav paa Fritagelse eller at have lobligt Forfald, bør han ved Tilfagelsens Forlyndelse eller saa snart, som det bliver ham muligt, opgive Jaabant enten for Stævningsmanden, der paategner Tilfagelsen Bemærkning herom, eller skriftligt til Udvalgets Formand, samt meddele de Oplysninger i saa Henseende, som staa til hans Raadighed.

Forsømmelse af betimelig Anmeldelse af Fritagelsesgrunde medfører deres Fortabelse.

§ 67.

Finder Udvalgets Formand efter de foreliggende Oplysninger, at en fremsat Begæring om Fritagelse bør tages til Følge, eller at et opgivet Forfald er gyldigt, eller at det ved de i § 54 nævnte Meddelelser er oplyst, at Grunde ere forehaanden, som udelukke nogen af de udtrukne Hoved- eller Hjælpenævninger fra Rævningshvervet, foretager han i et offentligt, Dagen forud bekendtgjort Møde paa lignende Maade, som i §§ 60—63 foreskrevet, ny Lodtrækning til Fuldstændiggørelse henholdsvis af Hovedlisten og Hjælpe listen.

Med Hensyn til de ved denne Lodtrækning udtrukne Rævninger iagttages Reglerne i §§ 64 og 65 snarest muligt; de der ommeldte Frister forkortes saa meget, som Omstændighederne gøre nødvendigt.

Finder Udvalgets Formand ikke tilstrækkelig Grund til at tage Hensyn til fremsatte Begæringer om Fritagelse eller opgivne Forfald, lader han Meddelelse derom forlynde for Paagældende paa den i § 65 bestemte Maade med Betydning om, at Spørgsmaalet kan indbringes til Afgørelse af Retten ved Tingets Behandelse.

De af Formanden i Henhold til denne Paragrafs første Stykke trafne Afgørelser om

Fritagelse og Udeluffelse have kun Gyldig-
hed for det forestaaende Ting.

§ 68.

Dagen før Tingets Begyndelse blive
Aarslisten, den endelige Hovedliste og
Hjælpe-liste for Tinget og de paategnede
Tilføjelser til Hoved- og Hjælpe-
ningerne at tilstille Rettens Formand.
Fremdeles skal Udvalgets Formand til
samme Tid eller senere snarest muligt til-
stille Rettens Formand de Meddelelser, som
efter § 54 maatte komme ham i hænde om
tidligere upaaagtede eller senere opstaaede
Grunde, som udelukke nogen af de paa
Tingets Liste opførte Personer fra Ræv-
ningehvervet.

§ 69.

Enhver Rævning, som udebliver efter
behørig Indkaldelse, uden at løbligt Forfald
oplyses, eller som, efter at være mødt, uden
Orlov eller oplyst løbligt Forfald und-
drænger sig Opfyldelsen af de ham som
Rævning paahvilende Pligter, isalder en
Bøde til Statskassen, første Gang fra 40
til 400 Kr., og i Gentagelsetilfælde fra
100 til 1000 Kr.

Spørgsmaal om Rævningers Ansvar
efter denne Paragraf afgøres af Retten
uden Rævninger.

Den affagte Kendelse forkyndes snarest
muligt for den paagældende Rævning. Denne
har i 8 Dage fra Kendelses Forkyndelse
Afgang til at fremkomme med Oplysninger
for Retten om, at behørig Indkaldelse ej
har fundet Sted, eller at han har haft
løbligt Forfald. Findes disse hyldestgørende,
ophæver Retten sin Kendelse. De omhand-
lede Kendelser kunne ikke gøres til Genstand
or Anke eller Kære.

§ 70.

Har en udebleven Rævning, for hvis
Bedkommende løbligt Forfald er oplyst,
ikke oplyst den ham efter § 68 paa-
hvilende Pligt til betimelig Anmeldelse og
Meddelelse af Oplysninger, eller møder en
Rævning for sent, men inden Lodtrækning

af Rævninger til nogen Sag er begyndt den paagældende Dag, kan Retten ved Kendelse idømme ham en Bøde af indtil 20 Kr. Denne Kendelse kan ikke omgøres af Retten, ej heller paanæses eller paakæres.

§ 71.

Retten's Formand kan meddele en Rævning Orlov under Samlingen for en bestemt Tid.

§ 72.

Viser det sig under Tinget, at det til Lodtrækningen af Rævninger til en Sag fornødne Antal (Lov om Strafferetsplejen § 261) ikke kan staves tilveje ved Indtællelse af de tilfugte Hjælperævninger, foranstalter Retten's Formand Tallet udfyldt ved Lodtrækning blandt de paa Karsslisten opførte Personer, som ere bosatte paa eller nærved det Sted, hvor Retten holdes. Herved bliver Reglen i § 63 at inngtage. De udtrukne Navne tilføres Hjælpe listen og meddeles straks Overanklageren, den eller de Tiltalte og deres bestfattede Forvarere, hvorhos de Paagældende straks indtælles efter Reglerne i § 65 med Aftens Barjel.

§ 73.

Ved Tingets Slutning lader Retten's Formand Navnene paa de Rævninger, der efter Indtællelse have givet behørigt Møde paa Tinget, og ikke her efter Begøring paa Grund af en midlertidig Forhindring ere blebne fritagne for at gøre Tjeneste i Henshold til § 48 Nr. 6, udstrøge paa Karsslisten. Tillige meddeles der de ovenmeldte Rævninger paa Forlangende uden Betaling Vidnesbyrd af Retten's Skriver om, at de have givet behørigt Møde under Tinget.

§ 74.

Der tilkommer Rævninger 3 Kr. for hver Dag, de i Anledning af Rævninge hvervet holdes borte fra Hjemmet, og endvidere, naar de give Møde over $\frac{1}{2}$ Mil fra den By, hvori de bo, eller, naar de bo paa Landet, fra deres Hjem, Godtgørelse for Be-

forbring frem og tilbage med 1½ Skr. for hver løbende Mil.

§ 75.

Karstiften samt Tingets Hovedliste og Hjælpeliste tilbageendes efter Tingets Slutning til Formanden for Udvalget til Karstiftens Dannelsse.

Tredje Afsnit.

Anklagemyndigheden.

Kap. VII.

§ 76.

De offentlige Anklagere ere Rigsanklageren, Overanklagerne samt de til vises Bistand bestfattede Mænd.

§ 77.

Rigsanklageren bestiftes af Kongen. Til midlertidig at fungere som Rigsanklager i Tilfælde af Embedslebigheid eller Forsald kan Justitsministeren meddele Bestiftelse.

Rigsanklageren virker ved Højesteret og fører Tilfynet med de offentlige Anklagere efter de nærmere Regler i Lovene om Retssplejen.

Rigsanklageren har Embedskontor i Kjøbenhavn.

§ 78.

Til Bistand ved Udsættelsen af Rigsanklagerens Hverv bestifter Kongen en Overanklager.

Justitsministeren kan efter Forhandling med Rigsanklageren give ogsaa Andre Bemyndigelse til at optræde i en enkelt Sag for Højesteret i Rigsanklagerens Sted.

§ 79.

For den sjællandske Landsretskreds bestifter Kongen 3, og for den jyske-sjænske

ligeledes 3 Overanlagere. At udblerdig at fungere som Overanlager i Tilfælde af Embedsleghed eller Forsald kan Justitsministeren meddele Beskikkelse.

Overanlagene virke ved Landsretterne og Underretterne efter de herom i Lovene om Retsplejen givne Regler.

Forordningen af Forretningerne mellem Overanlagene ved hver af Landsretterne saavel som Stedet for deres Embedsontor bestemmes af Justitsministeren.

Bemyndigelse til i en enkelt Sag at optræde for Landsretten i Stedet for eller sammen med Overanlageren kan efter Forhandling med denne gives af Justitsministeren.

§ 30.

Justitsministeren beskifter de fornødne Medhjælpere for Overanlagene.

Rigsanlageren beskifter efter Forslag af Overanlageren Anklagere ved Underretterne, een eller efter Omstændighederne flere ved hver Underretsstreds, til efter Paalæg af Overanlageren at udføre Tiltale for Underretten. Saadan Beskikkelse kan meddeles een og samme Mand for flere Underretsstredse.

Bemyndigelse til i en enkelt Sag at udføre en Sag for Underretten kan efter Forhandling med Overanlageren gives af Rigsanlageren.

§ 31.

Kun uberygtede, vederhæftige Mænd kunne beskiftes til eller handle som offentlige Anklagere.

Den, der beskiftes til Rigsanlager eller Overanlager, eller som bemyndiges til at optræde for Højesteret eller Landsretten i en enkelt Sag, skal fyldestgøre de Betingelser, der ifølge § 93 udtrædes for at blive Højesteretsadvokater.

Den, der beskiftes til Medhjælper for en Overanlager eller til Anlager ved Underretten eller bemyndiges til i en enkelt Sag at udføre en Tiltale for Underretten, skal fyldestgøre de Betingelser, som ifølge § 95 udtrædes for at blive Sagfører ved Underretterne.

§ 82.

Udøvelse af Sagsførerdikthomhed er ulovelig med Stillingen som Rigsanklager eller Overanklager. Dog skal den Anklager, der har Bestikkelse som Sagsfører, med sine Forfattes Tilladelse kunne overtage Udørelsen af enkelte borgerlige Retsjager.

Dikthomhed som Sagsfører udelukker ikke fra Bestikkelse som Anklager ved Underretten, ej heller fra Bemyndigelse til ellers at optræde som Anklager i en enkelt Sag.

§ 83.

De offentlige Anklagere ere Justitsministeren underordnede og staa med Hensyn til deres Hvervs Udørelse under bennes Tilsyn.

§ 84.

Anklagere ved Underretterne samt de Ræd, der bemyndiges til at optræde som Anklagere i en enkelt Sag, erholde vederlag af det Offentlige for den enkelte Sag. Retten fastsætter i Dommen eller, hvis Sagen afsluttes uden Dom, ved Kendelse vederlaget efter Arbejds Betydning og Omfang.

Fjerde Afsnit.

Politimyndigheden.

Kap. VIII.

§ 85.

Med Hensyn til Politiets Ordning og Virksomhed i Kjøbenhavn forbliver det indtil videre ved de nu gældende Bestemmelser. Embedet som Vicepolitidirektør i Kjøbenhavn opretholdes.

§ 86.

I øvrigt deles Riget i Politikreds, der hver for sig forestaaes af en Politimester. Enhver Underretskreds udenfor Kjøbenhavn udgør een Politikreds, naar ikke andet særlig er bestemt.

Politimestrene, der bestikkes af Kongen,

maa fyldestgøre de i § 28, 2de Stykke, jfr. dog § 30, sidste Punktum, angivne Forbringer.

§ 87.

Politiets Virksomhed omfatter dels udenfor Retsplejen Omforg for offentlig Orden og Vel samt Lovenes Haandhævelse overensstemmende med de gældende Love og Vedtægter, dels Virksomhed i Retsplejen efter Lovene om denne, herunder jærlig Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser samt Bestyrelse af Arresthusene.

Andre Forretninger end de foran nævnte, som efter den hidtil gældende Ret have været henlagte til Herredsfogden, Virksommeren eller Byfogden, og som ikke ifølge Reglerne i denne Lovs 1ste Afsnit gaa over til Retterne, varetages indtil videre af Politimesteren, dog at udenfor Kjøbenhavn den Øvrigheden efter D. L. 3-16-3 tilkommende Afgørelsesret gaar over til vedkommende Amtmand.

I de Kommuner, i hvis Bestyrelse Underøvrigheden paa Landet efter de hidtil gældende Regler indtræder som Formand med samme Stilling som Borgmesteren i Købstæderne, bestiktes Formanden for Fremtiden af Kongen, indtil anderledes bestemmes ved Lov.

§ 88.

Den eller de af Politimesteren antagne Fuldmægtige kan der af Amtmanden meddeles Autorisation til paa Politimesterens Ansvar at udføre dennes Forretninger. For at kunne autoriseres som saadan udtrædes, at den Paagældende fyldestgør de i § 86, 3die Stykke, stillede Betingelser.

§ 89.

I enhver Politikreds udenfor Kjøbenhavn ansættes det fornødne Antal Politibetjente, idet der for hver Købstadkommune og Handelsplads i Kredsen med indtil 3000 Indbyggere beregnes 2 Politibetjente og for Købstæder og Handelspladser med et større Indbyggertal desuden 1 for hver øvers-

sthyende 1500 Indbyggere, dog ikke mere end 8 i alt, samt for Landet 1 bereden Politibetjent for hver 5000 Indbyggere, saaledes at et overskydende Antal regnes for fulde 5000, naar det overstiger Halvdelen. — En Forsøgelse af det fastsatte Antal Politibetjente kan med Justitsministerens Samtykke finde Sted, naar vedkommende Skjotstabs eller Amtsraad bevilger de dertil fornødne Midler.

Politibetjentene, der skulle have Indfødsret og være vederhæftige Mænd af upletlet Rygte, ansættes paa 3 Aarsløbets Opsigelse. De antages og affebjædes af Amtmanden efter Politimestrens Indstilling.

Sognefogderne og lignende Bestillingsmænd bistaa Politiet efter de gældende Regler. Det særegne Kystpoliti bortfalder.

§ 90.

I enhver Politikreds skal der være Station, med Vagstue, Kontor og Opholdsstue for Anholdte, paa det Sted, hvor Tingstedet eller, hvis der er flere Tingsteder indenfor Politikredsenes Omraade, Hovedtingstedet i Kredsen er. Der skal ogsaa Politimesteren have Bolig.

§ 91.

Politimyndighederne ere Justitsministeren underordnede og staa under hans øverste Tilsyn.

Politiet udenfor Kjøbenhavns Politikreds staaar i sin Virksomhed for Efterforskning og Forsøgning af de Forbrydelser, som høre under Overanklagerens Virkekræft, under dennes Overtilsyn. Med Hensyn til sin øvrige Virksomhed staaar Politiet udenfor Kjøbenhavns Politikreds under Amtmandens Overtilsyn.

Femte Afsnit.

Sagførere.

Kap. IX.

Sagføreres Betskikkelse og Afgang til at
benytte Fuldmægtig m.m.

§ 92.

Sagførere beskikkes af Justitsministeriet. Betskikkelse meddeles paa Begæring Enhver (Mand eller Kvinde), som har Indfødsret, har opnaaet 25 Aars Alderen, ikke er ude af Raadighed over sit Bo, ifølge paalidelige Vidnesbyrd har ført en reiffassen Wandel og derhos opfylder de i de efterfølgende Paragrafer for de enkelte Stillinge foreskrevne Betingelser.

§ 93.

For at blive Højesterets-sagfører udfordres, at den Paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren laudabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Sagfører ved Landsret eller Overanklager eller i lige Tid været i Virksomhed som Universitetslærer i Lovkyndighed eller Dommer, uden mod eget Driste at være fjærnet fra disse Stillinge paa en saadan Maade, at den almindelige Pensionsret er gaaet tabt eller indskrænket, og endelig at han har bestaaet den nedenfor i § 96 omhandlede Prøve.

§ 94.

For at blive Sagfører ved Landsret udfordres, at den Paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren haur laudabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Sagfører ved Underret

eller som Anklager ved Underret eller i 5 Aar — hvoraf mindst 2 Aar hos samme Principal — stadig har som autoriseret Fuldmægtig hos en Højesterets- eller Landsrets- sagsfører eller som Medhjælper hos en Over- anklager deltaget i Behandlingen af Retssager. Endvidere skal han have aflagt den i § 96 omhandlede Prøve.

§ 95.

For at blive Sagsfører ved Underret udfordres, at den Paagældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamens, i det mindste med Karakteren *hau illaudabilis*, eller har opnaaet Karakteren „*Vellem*“ enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere juridiske Eksamens for Ustuderede, saant at han enten i 5 Aar — hvoraf mindst 2 Aar hos samme Principal — stadig har som autoriseret Fuldmægtig hos en Sagsfører deltaget i dennes Forretninger, derunder Behandlingen af Retssager, eller ogsaa, at han i lige Tid har været Retsskriver eller Politimester eller stadig har været i Virksomhed som Fuldmægtig under en Ret eller som autoriseret Fuldmægtig hos en Dommer eller Politimester, saaledes at han i mindst 2 Aar har gjort Tjeneste hos samme Embedsmand eller ved samme Embede.

Den, der er i Besiddelse af de Egenstaber, som udfordres for en højere Art af Sagsførervirksomhed, er altid berettiget til at stedes til en ringere Art af Sagsførervirksomhed.

§ 96.

Sagsførerprøverne for Højesteret og Landsretterne bestaa i, at den Paagældende henholdsvis for Højesteret eller en Landsret udfører 3 med mundtlig Domsforhandling sluttende Sager, som han selv skal forfatte sig, og af hvilke mindst 2 ere civile, deraf i alt Fald den ene for Sagsøgeren. Prøven er bestaaet, naar hans Udførelse af disse Sager af vedkommende Domstol findes for- svarlig.

Saaan Prøve kan Ingen underkaste sig oftere end 2 Gange, og Ingen erholder Ab-

gang til Proben, forinden han har fremlagt Justitsministeriets Tilfendbegivelse om, at han efter bestaaet Prøve vil kunne erholde Bestikkelse henholdsvis som Højesterets- eller Landsretsagfører.

§ 97.

For Bestikkelserne som Højesteretsagfører, Landsretsagfører og Underretsagfører erlægges Afgifter henholdsvis af 200, 120 og 60 Kr. — Afgifterne tilfalde Statskassen.

Forinden Bestikkelsen udleveres til Vedkommende, har han at underskrive en ekelig Forsikring om, at han med Flid og Trofasthed vil udføre de Sager, der betroes ham, og at han i det Hele vil samvittighedsfuldt opfylde sine Pligter som Sagfører.

§ 98.

Udøvelsen af Sagførervirksomhed kan ikke forenes med noget Dommer- eller Retsskriver-Embede, noget Embede som Rigsanklager eller Overanklager, nogen Vrighedspost eller Ansættelse i Politiets Tjeneste, ej heller med noget Tjenesteforhold hos en Amtmand, Dommer, Politimester eller Retsskriver. Hvoordt for øvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingsmand tillige kan udøve Sagførervirksomhed, bestemmes af Kongen.

Enfter en Sagfører, som befinder sig i nogen af de Stillinger, med hvilke Udøvelse af Sagførervirksomhed i Almindelighed er uforenelig, i et enkelt Tilfælde at overtage Udførelsen af en Retssag, skal dette dog ikke være ham forment, naar han dertil erholder sine Forefattes Tilladelse.

§ 99.

Den, der bestikkes som Højesterets- eller Landsretsagfører, er, saa længe han vil benytte Bestikkelsen, forpligtet til at have Kontor i eller ved den Stab, hvor henholdsvis Højesteret eller en Landsret har sit Sæde. Underretsagførerne ere forpligtede til, inden Bestikkelsen udleveres dem, at anmelde for Justitsministeriet, i hvilken Under-

retsfreds de vilke have Kontor. Ingen Sagfører maa have Kontor i flere Underretsfreds. Højesteretsfagførere og Landsretsfagførere, som ikke have Kontor i eller ved den Stad, hvor henholdsvis Højesteret eller en Landsret har Sæde, blive, saa længe de beholde Kontor udenfor de påstaaede Stæder, at betragte som Underretsfagførere; dog skulle Landsretsfagførere, som have Kontor i en Underretsfred, i hvilken Landsretten holder regelmæssigt Ting udenfor sit Sæde, være berettigede til at møde for Landsretten i Sager, i hvilke Domsforhandling foregaaar paa nævnte Tingsted. Enhver Sagfører, som flytter sit Kontor til en anden Retsfred, skal inden 14 Dage efter Flytningen anmeldte denne for Justitsministeriet.

§ 100.

Højesteretsfagførerne ere berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole, Landsretsfagførerne for begge Landsretter og alle Underretter, Underretsfagførerne for enhver Underret udenfor Kjøbenhavn.

Ingen Sagfører kan give Møde eller lade møde for en af en enkelt Dommer beskæftiget Ret, i hvilken Dommeren er beskæftiget eller beboget med ham i anden Grad af Sidelinien eller nærmere.

§ 101.

Under mundtlig Forhandling i Domsager, er det ikke Sagførere tilladt at give Møde ved en Anden, medmindre denne er en til Møde for vedkommende Domstol berettiget Sagfører. Dog skal det være Sagførere tilladt ved enhver uberygtet Person at fremsætte og begrunde Begæring om Sagens Udsættelse paa Grund af Forhold, hvorved Sagføreren selv hindres i at give Møde.

§ 102.

Udenfor mundtlig Forhandling i Domsager er det Sagførere tilladt uden særlig Angivelse af Grund at lade møde for sig ved deres autoriserede Fuldmægtige.

Med Angivelse og i fornødent Fald Bevisliggørelse af Lovligt Forfald kunne Sagsførere under de i denne Paragraf omhandlede Rettergangsforetagender give Møde ved enhver uberygtet myndig Mandsperson.

§ 103.

Enhver Sagsfører er berettiget til at have en autoriseret Fuldmægtig, der skal være en uberygtet Person, som har underkæstet sig den juridiske Fællesprøve eller den tidligere juridiske Eksamen for Ustuderede. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Højesteretsjagførere af Højesterets Justitiarius og hos Landsretsjagførere samt de Underretsjagførere, der have Kontor i Kjøbenhavn, af Justitiarius i vedkommende Landsret, for Fuldmægtige hos andre Underretsjagførere af Dommeren i den Retskreds, i hvilken vedkommende Sagsfører har Kontor. De autoriserede Fuldmægtige skulle, saa længe de ville benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Sted eller i den Retskreds, hvor deres Principal har Kontor.

§ 104.

Udtrykkene „Højesteretsjagfører“ og „Sagsfører ved Underretterne“ („Underretsjagfører“) i §§ 94, 99, 100 og 103 skal forstås som indbefattende de i Henhold til den hidtilværende Lovgivning bestiftede Sagsførere af de tilsvarende Klasser. De i Henhold til den hidtilværende Lovgivning bestiftede Overretsprokuratorer og Overretsjagførere skulle i Henseende til Møderet (§ 100) saavel som i øvrigt ved Anvendelsen af de foranstaaende Bestemmelser være ligestillede med Landsretsjagførere.

Sagsførere, som forinden denne Lovs Ikrafttræden have været antagne til at udføre offentlige og beneficerede Sager, beholde dette Hverv, for Straffesagers Vedkommende dog kun som Forvarere, saa længe ikke Justitsministeren efter paagældende Reters Indstilling anser dem for uskikede dertil. Efter paagældende Reters Indstilling kan Justitsministeren, efterhaanden som der findes Anledning dertil, antage andre Sagsførere til at befatte i nævnte Hverv.

Kap. X.

Sagsføreres Rettigheder og Pligter.

§ 105.

Sagsførerne ere paa den Maade og med de Begrænsninger, som i Rettergangslovene bestemmes, eneberettigede til at udføre Retsager for Andre. En Væmthindigelse til i eget Navn at indtale en Forbring eller anden Rettighed („Mandatarfuldmagt“) kan ikke give den, hvem Væmthindigelsen er givet, Ret til selv at møde i Sagen, naar han ikke er en til Møde ved den paagældende Domstol berettiget Sagsfører.

Indgreb i Sagsførernes Eneret, derunder indbefattet, at Noget uberettiget offentlig betegner sig som Sagsfører, anses med Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilken Straf, naar Forførelsen er stet gennem Proformarets-Handler, ved hvilke det er givet Udsænde af, at Vedkommende optræder som Transport-haver, kan stige til 500 Kr. Overenskomster om, at Transportgiveren skal betale Bøden, ere ugyldige, og det i Tilfælde af saadant Proformaværk tilfugte Væderlag for Udførelse af Sager kan ikke søges betalt, samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.

§ 106.

Inten Sagsfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retsag.

§ 107.

Sagsførere ere pligtige med Fjeld og Trofast at udføre de dem betroede Forretninger. De ere pligtige at fremme de dem betroede Retsager med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader. De maa som en Følge heraf ikke forhale Sagerne ved unødvendige Udsættelser, grundløse Formalitetsindsigelser eller andre Udflugter. De ere pligtige at vise Retten Hensynsfuldhed og Agtelse. De skulle afholde sig fra usømmelig Tale og Skrivemaade for Retten og efterkomme de Paalæg, som særlig gives dem af Retten i Medfør af Rettergangslovene.

§ 108.

Skad enten Overenskomst om Vederlag er sluttet i Forvejen eller ikke, maa ingen Sagsfører kræde højere Betaling, end der skønnes billigt, for den Vistand og Tjeneste, han i saadan Egenstaaelse yder, være sig i Udførelsen af Retssager eller ved Meddelelsen af Raad og Vejledning i andre juridiske Anliggender.

Forøvrigt er det ikke forbudt at betinge sig højere Betaling for det Tilfælde, at Sagen vindes, end for det Tilfælde, at den i det Hele eller for en Del tabes, ligesaa lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Genstand, naar dog det Vederlag, som saaledes tilflyder Sagsføreren, ikke i det Hele skønnes at være ubilligt.

§ 109.

Sagsførere, som overtræde de i nærværende Lov givne Forrifter eller iøvrigt forse sig i deres Virksomhed som Sagsførere, anses med de i Straffelovens § 144 omhandlede Straffe.

§ 110.

Naar den Straf, som skal paalægges en Sagsfører, ikke er højere end Boder, og ingen særlig Bevisførelse udfordres for at oplyse det strafbare Forhold, kan Straffen paalægges under den Sag, med Hensyn til hvilken Forførelsen er begaaet, enten ved en særskilt Kendelse eller ved den endelige Dom.

Kap. XI.

Ophor af Retten til Sagsførevirksomhed.

§ 111.

Den Sagsfører, som ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanværende Handling, skal ved samme Dom fratages Retten til at udøve Sagsførevirksomhed.

Har en Sagsfører gjort sig skyldig i det Straffelovens § 253 omhandlede Forhold, bliver, selv om ibrigt andet Strafsvar mod ham i Medfør af § 254 maatte bortfalde, Retten til Sagsførervirksomhed ved Dom at fratage ham under den mod ham anlagte Straffesag, eller, hvis en saadan ikke maatte være anlagt, da under en særlig i dette Hjemed ifølge Justitsministerens Bestemmelse mod ham rejst Straffesag.

Naar Dom til Fortabelse af Ret til Sagsførervirksomhed er overgaaet en Sagsfører, kan han ikke, selv om han paaanfer saadan Dom, fortsætte sin Virksomhed, indtil endelig Dom i Sagen er falden.

§ 112.

Kommer en Sagsfører under Konkurs har Justitsministeren at fratage ham Retten til at udøve Sagsførervirksomhed, der først kan gjenhæves, naar han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at han har fyldtgjort dem for deres Krav. Bliver en Sagsfører umyndiggjort, har Justitsministeren ligeledes at fratage ham Retten til at udøve Sagsførervirksomhed, saa længe Umyndiggørelsen vedværer.

Sjette Afsnit.

Lovens Træden i Kraft, Overgangsbestemmelser.

Kap. XII.

§ 113.

Denne Lov træder i Kraft 2 Aar fra den Dag at regne, da det Nummer af Lovtidenden udgaar, hvori den kundgøres.

De i §§ 12, 22 og 23 ommeldte Anordninger og Bekendtgørelser udgaa i betimelig Tid før det Tidspunkt, da Loven efter foranstaaende Bestemmelse træder i Kraft. Fremdeles bliver der før det nævnte Tidspunkt at drage Omjorg for Affattelsen af de i Kap. IV og V omtalte Lister.

Loven gælder ikke for Færøerne; den sjællandske Landsret er Overret for Færøerne.

§ 114.

De Spørgsmaal, som opstaa ved Sammenlægning eller Deling af hidtilværende Underretskredse med Hensyn til Bidrag til Arresthusets Opførelse eller Vedligeholdelse og andre for en Retskreds sættes Anliggender afgøres af Justitsministeren i Forening med Indenrigsministeren efter Forhandling med vedkommende kommunale Myndigheder.

§ 115.

Noar flere hidtilværende Underretskredse sammenlægges, gaa deres Skøde- og Panteprotokoller over til Hovedtingstedet for at afbenyttes for hele Retskredsen. Deles en hidtilværende Underretskreds, blive de fornødne Kstrifter af Skøde- og Pantebøgerne at udfærdige og Betalingen herfor at udrede af Statskassen.

§ 116.

Sager og Anliggender, som paa den Tid, da nærværende Lov træder i Kraft, svæbe for Retten, gaa over fra de hidtil bestaaende Retter til de nye efter følgende Regler:

- 1) Sager og Anliggender, som svæbe ved en Ret i første Instans, gaa efter Bestaaelsen af de Regler, der finde Anvendelse paa den fortsatte Behandling, over enten til den Landsret eller den Underret, under hvilken den paagældende Retskreds henlægges. Finder en Deling Sted af en hidtilværende Underretskreds, sker Overgangen i alle Tilfælde, hvor Rætnetinget beror paa sædvanlige Hensyn, til den Ret, under hvilken den paagældende Del af Retskredsen henlægges, i andre Tilfælde til den Ret, under hvilken den større Del af Retskredsen er henlagt;
- 2) Sager, som svæbe ved Landsoverretten i Kjøbenhavn eller i Viborg, gaa over henholdsvis til den sjællandske Landsret eller den jydsk-sjyenske Landsret.

§ 117.

De nuværende Dommere og andre Embedsmænd ved Landsøver- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn, Kriminal- og Politiretten samt Sø- og Handelsretten sammesteds og Landsøverretten i Viborg ere pligtige at modtage Bestiftelse ved de nye Landsretter og Kjøbenhavns Stadsret, og de nuværende Underdommere og Underretsskrivere at modtage Bestiftelse ved de nye Underretter, dog uden Formindsfælse i deres hidtil hafte Embedsindtægter og saaledes, at den Embedstid, der med Hensyn til Beregning af Alderstillæg har været lagt til Grund for Udbetalingen af Embedslønningen i den Stilling, de hidtil have beklædt, ogsaa kommer dem til Gode i de nye Stillinger, i hvilke de saaledes ere pligtige at modtage Bestiftelse.

Forjaavdrt der i nærværende Lov stilles strengere Fordringer i Henseende til juridisk Eksamen for Dommere og andre Retsembedsmænd end efter de hidtil gældende Regler, forbliver det dog ved disse med Hensyn til de Mænd, der alt ere beftittede som saadanne.

§ 118.

De Spørgsmaal, som opstaa ved Sammenlægning eller Deling af hidtilværende Politikredse med Hensyn til de for en Politikreds fælles Anliggender, afgøres af Justitsministeren i Forening med Indenrigsministeren efter Forhandling med vedkommende kommunale Myndigheder.

§ 119.

De nuværende Underretsdommere ere pligtige at modtage Bestiftelse som Politimestre, dog uden Formindsfælse i deres Embedsindtægter og saaledes, at den Embedstid, der med Hensyn til Beregning af Alderstillæg har været lagt til Grund for Udbetalingen af Embedslønningen i den Stilling, de hidtil have beklædt, ogsaa kommer dem til Gode i de nye Stillinger, i hvilke de saaledes ere pligtige at modtage Bestiftelse.

§ 120.

Med Hensyn til de Auktioner, der ikke ere omhandlede i Loven om den borgerlige Retsspleje, forbeholdes det ved særlig Lov at træffe nærmere Bestemmelser om, ved hvem og under hvilke Former de blive at afholde.

§ 121.

I det første Aar efter denne Lovs Ikrafttræden bliver, forsaavidt den Paagældende isvrigt opfylder de Betingelser for at stedes til Sagsførervirksomhed, som denne Lov foreskriver, Sagsførerbestikkelse at meddele Vedkommende, selv om han kun har gjort 3 Aars Tjeneste som Fuldmægtig hos en Amtmand eller som autoriseret Dommerfuldmægtig eller som autoriseret Fuldmægtig hos en Sagsfører.

Jurisdiktionerne*) foreslås ordnede paa følgende Maade:

Sjælland og Møen:

1. Amager c. 19,000.
2. Frederiksberg Birk c. 56,000.
3. Nordre Birk med Hørsholm Birk c. 35,000.
4. Søndre Birk c. 20,000.
5. Roskilde med Ramshøj-Tjune Herred c. 18,000.
6. Lejre Herred c. 18,000.
7. Rjøge med Vallø Birk og Bjeverskov Herred c. 16,000.
8. Helsingør c. 11,000.
9. Kronborg østre Birk c. 12,500.
10. Kronborg vestre Birk c. 13,000.
11. Hillerød med Frederiksborg Birk c. 24,000.

*) De af defunctaverne Jurisdiktioner, der nedlægges ved at forenes med andre, ere betegnede ved et vart fremhævede.

12. Frederiksværk med Halsnæs Birk c. 5,000.
13. Frederikshund og Horns Herred c. 15,500.
14. Nykjøbing med Dragsholm Birk c. 18,000.
15. Holbæk og Merløse-Lubbe Herred c. 30,000.
16. Søve Herred c. 13,500.
17. Sørs med Birk c. 17,000.
18. Skallundborg med Arts-Stippinge Herred c. 22,800.
19. Samsø c. 7,000.
20. Korsør med Landdistrikt c. 8,500.
21. Slagelse med Antvorskov Birk c. 19,500.
22. Skjelskør, Vesterflakkebjerg Herred og Holstebro Birk c. 15,000.
23. Ringsted med Herred c. 15,500.
24. Bregentved-Visseløkke Birk c. 18,500.
25. Næstved og Thybjerg Herred samt Vester Flakkebjerg Herred c. 25,500.
26. Storehøbinge og Fage Herred c. 18,000.
27. Præstø og Vordingborg nordre Birk c. 12,500.
28. Vordingborg og Vordingborg søndre Birk c. 17,000.
29. Møen c. 14,000.

Boraholm:

30. Rønne med Vestre Herred c. 13,500.
31. Hasle med Nordre Herred c. 9,400.
32. Røgs med Søndre Herred og Svaneke med Østre Herred c. 17,000.
(Egen Politimester i Svaneke).

Lolland-Falster:

33. Nykjøbing med Nykjøbing Herred og Vestre Herred c. 23,000.
34. Stubbekjøbing med Herred c. 12,000.
35. Sagkjøbing med Russe Herred c. 12,000.
36. Nysted med Birk c. 7,000.
37. Maribo med Maribo Birk.
38. Rødbby med Fuglse Herred c. 10,000.
39. Raskov med Søndre Herred c. 17,300.
40. Nordre Herred med Fejs c. 13,000.

Fyen:

41. Nyborg med Vindeby Herred c. 20,500.
42. Sunds-Gudme Herred c. 28,000.
43. Svendborg med Laageby Herred c. 14,300.
44. Rudkjøbing og Langelands Herred c. 20,000.
45. Vrås-Kjøbing med Vrå c. 12,000.
46. Faaborg med Salling Herred og Rudeby Herred c. 27,500.
47. Odense c. 36,000.
48. Odense Herred c. 18,500.
49. Bjerger-Nafum Herred c. 14,000.
50. Rjerteminde og Hindsø Herred c. 6,000.
51. Lunde-Stam Herred c. 13,500.
52. Bogenfje og Ebbøby Herred c. 11,000.
53. Alsens med Baag Herred og af Bedellsborg Herred Rjerte, Barløse, Sandbager og Tanderup Sogne samt Den Baags c. 23,500.
54. Middelfart med Verdes Herred og Resten af Bedellsborg Herred c. 20,500.

Jylland:

55. Frederikshavn og Horns Herred og Slagen c. 26,000.
56. Søby med Dronninglund Herred c. 23,000.
57. Vassø c. 2,500.
58. Hjørring med Vemdebjerg Herred c. 27,000.
59. Børglum Herred c. 24,000.
60. Hvetbo Herred c. 9,000.
61. Fan Herrederne c. 17,500.
62. Tjøstved med Hilleslev-Hundborg Herred c. 23,000.
63. Højsing-Møjs Herred c. 16,500.
64. Nykjøbing med Nørre c. 21,500.
65. Skive med Salling Herred c. 24,000.
66. Viborg med Fjends-Rørlyng Herred c. 23,000.
67. Middelfart-Sønderlyng Herred c. 16,000.
68. Hobro med Rindø-Gislum Herred c. 20,500.
69. Lysgaard-Hids Herred c. 21,500.
70. Hammerum Herred c. 21,000.

71. Høstebro med Hjerm-Binding Herred c. 27,500.
72. Lemvig med Stoborg-Bandsfuld Herred c. 18,600.
73. Ringkjøbing og Ulfborg-Hind Herred c. 17,000.
74. Vølling-Nørre Herred c. 15,000.
75. Vester og Vester Herred samt Barde med Landfogne c. 30,000.
76. Esbjerg med Stads Herred og Faus c. 21,000.
77. Ribe med Ribe Herred c. 11,000.
78. Gjørding-Ralk Herred c. 13,500.
79. Ardst-Slags Herred c. 19,000.
80. Vejle med Nørvang-Tørriid Herred c. 42,000.
81. Bjerge og Dattling Herreder c. 20,000.
82. Fredericia og Elbo, Brust, Holmans Herreder c. 23,000.
83. Kolbing og Rølbinding Herred c. 26,200.
84. Horsens c. 18,700.
85. Voer og Nim Herreder c. 18,000.
86. Thyfing-Brabs Herred c. 13,000.
87. Silleborg Birk c. 13,400.
88. Standerborg med Hjelmstev, Hjerm Herred c. 14,000.
89. Fads Herred c. 13,000.
90. Hasle, Vesterlissberg, Framlev samt Ring Herreder c. 27,000.
91. Frijsenborg Birk c. 21,500.
92. Aarhus c. 36,500.
93. Ebeltoft med Nols Herred c. 13,000.
94. Grenaa med Nørre Herred c. 13,000.
95. Randers c. 18,000.
96. Rougsø, Sønderhald og Ø. Bisberg Herreder c. 30,000.
97. Nørhald, Størring og Galten Herreder c. 17,000.
98. Mariager og Gierlev-Dalsild Herred c. 13,000.
99. Aalborg med Aalborg Birk og Fjersum Herred c. 41,400.
100. Skjer Herred c. 20,000.
101. Høllum-Hindsteb Herred c. 19,500.
102. Løgstør med Nars-Elet Herred c. 13,900.
103. Ribe med Hornum Herred c. 13,500.